

Sygn. akt V KO 37/19

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30 maja 2019 r.

wniosku Sądu Okręgowego we W.

z dnia 19 kwietnia 2019 r., sygn. akt III KO [...],

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę wniosku T. K. z dnia 17 kwietnia 2019 r.
o odszkodowanie za poniesioną szkodę oraz zadośćuczynienie
za doznaną krzywdę, wynikłe z wykonywania względem
wnioskodawcy części kary pozbawienia wolności, której nie
powinien był ponieść, do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w O..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Okręgowego we W. z dnia 19 kwietnia 2019 r., sygn. akt III KO [...], wystąpiono do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu wniosku T. K. z dnia 17 kwietnia 2019 r. o odszkodowanie za poniesioną szkodę oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, wynikłe z wykonywania względem wnioskodawcy części kary pozbawienia wolności, której nie powinien był ponieść. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że z uwagi na charakter sprawy i żywe zainteresowanie opinii publicznej, rozpoznawanie wniosku o odszkodowanie przez ten sam Sąd, w którym zapadł wyrok niesłusznie skazujący wnioskodawcę na długotrwałą karę pozbawienia wolności, mogłoby budzić w odczuciu społecznym wątpliwości

co do bezstronności rozpoznawania sprawy. Także wnioskodawca zwrócił się o przekazanie sprawy do innego sądu równorzędnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 37 k.p.k., jako wyjątkowy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Przekazanie sprawy winno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zasadnie stwarzać przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie oraz o tym, że tylko przekazanie sprawy stworzy lepsze możliwości do trafnego rozstrzygnięcia w przedmiocie tego procesu. Zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego odstępianie od rozpoznania sprawy w sądzie miejscowo właściwym ma charakter wyjątkowy i może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości (tak m.in. w postanowieniu z dnia 4 lipca 2006 r. V KO 55/06, Biul.SN 2006/8/17).

W niniejszej sprawie wniosek Sądu jest uzasadniony.

Uznać należy, iż wnioskodawca wykazał, że możliwym do wyobrażenia jest powzięcie przez uczestników postępowania oraz innych obserwatorów funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości wątpliwości, co do prawidłowości procedowania przez właściwy miejscowo sąd, mając na uwadze szczególny kontekst konkretnej sprawy wskazany w uzasadnieniu postanowienia Sądu Okręgowego we W..

Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Najwyższy przekazał ją do Sądu Okręgowego w O..